

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122219833
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122219833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., toho času bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., zastúpenej Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, so sídlom Jókaiho 1, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 777,85 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/15/2022-251 zo dňa 18. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 777,85 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2,16 Eur od 27.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 42,01 Eur od 27.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 43,- Eur od 27.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 33,68 Eur od 28.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 657,- Eur od 01.03.2021 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatným celý dlh a v súvisiacom výroku III. o trovách konania, p o t v r d z u j e .

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 657,- Eur od 28.06.2019 do 28.02.2021 zastavil (výrok I.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 777,85 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2,16 Eur od 27.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 42,01 Eur od 27.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 43,- Eur od 27.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 33,68 Eur od 28.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 657,- Eur od 01.03.2021 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatným celý dlh (výrok II.). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po splatení sumy podľa výroku II. rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatným celý dlh (výrok III.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o upomínacom konaní“) podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 21.01.2022 voči žalovanej domáhal zaplata sumy 777,85 Eur s príslušenstvom, pričom uviedol, že na základe dvoch zmlúv o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej aj len „verejných služieb“) uzatvorených podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. a žalovanou, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Na základe troch kúpnych zmlúv uzatvorených medzi právnym predchodcom žalobcu ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, právny predchodca žalobcu dodal žalovanej telekomunikačné zariadenia špecifikované v prílohe č. 1 kúpnych zmlúv, za čo sa žalovaná zaviazala zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu kúpnu cenu formou splátok vo výške a termínoch dojednaných v splátkovom kalendári. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil. Na cenu dodaných verejných elektronických komunikačných služieb v zmysle zmluvných dojednaní predmetných zmlúv o poskytovaní verejných služieb a kúpnu cenu dodaných telekomunikačných zariadení vystavil a doručil právny predchodca žalobcu žalovanej: faktúru č. 1530089506 s dátumom splatnosti dňa 26.02.2019 na sumu 2,16 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1320095702 s dátumom splatnosti dňa 26.03.2019 na sumu 42,01 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1320115161 s dátumom splatnosti dňa 26.04.2019 na sumu 43,- Eur ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1350127950 s dátumom splatnosti dňa 27.05.2019 na sumu 33,68 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky; poplatky účtované žalovanej titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie/obmedzenie poskytovania služieb nie sú predmetom žaloby. Z dôvodu omeškania s platením dojednaných splátok kúpnej ceny telekomunikačných zariadení vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na predčasné zaplata všetkých zostávajúcich splátok kúpnej ceny telekomunikačných zariadení faktúrou č. 1480180288 v sume 657,- Eur v zmysle čl. 9, bod 6 písm. a) kúpnych zmlúv. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, ako aj dodal žalovanej telekomunikačné zariadenia podľa jej výberu, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmlúv o poskytovaní verejných služieb a kúpnych zmlúv dohodnutú cenu za poskytnuté služby a telekomunikačné zariadenia riadne a včas neuhradila, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania s jej zaplatením. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupníkom dňa 19.11.2020, bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej z titulu nezaplataenej ceny za poskytnuté verejné služby a nezaplataenej kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná napriek výzve na zaplata dlžnej sumy pohľadávky žalobcu do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu nezaplata. Žalobca si návrhom na vydanie platobného rozkazu voči žalovanej uplatnil len časť postúpeného nároku titulom nezaplataenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby a nezaplataenej kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenia v celkovej výške 777,85 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplata.

1.2 Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil súdu nasledovné listinné dôkazy: Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 04.02.2019, faktúru č. 1530089506 splatnú dňa 26.02.2019 na sumu 32,16 Eur, faktúru č. 1480180288 splatnú dňa 27.06.2019 na sumu 657,- Eur, faktúru č. 1320115161 splatnú dňa 26.04.2019 na sumu 59,- Eur, Všeobecné podmienky, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020, oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020, výzvu na zaplata pohľadávky zo dňa 13.12.2021, podací hárok zo dňa 15.12.2021, Kúpnu zmluvu č. 2381280488 zo dňa 07.12.2018, Kúpnu zmluvu č. 2381289958 zo dňa 14.12.2018, Kúpnu zmluvu č. 2390246768 zo dňa 04.02.2019, upomienku za neuhradené faktúry zo dňa 08.03.2019, pokus o zmier zo dňa 13.04.2019, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07.12.2018, faktúru č. 1350127950 splatnú dňa 27.05.2019 na sumu 62,68 Eur a faktúru č. 1320095702 splatnú dňa 26.03.2019 na sumu 42,01 Eur.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v upomínacom konaní vydal dňa 01.02.2022 platobný rozkaz sp. zn. 34Up/72/2022, ktorým uložil žalovanej povinnosť, aby zaplata žalobcovi istinu 777,85 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2,16 Eur od 27.02.2019

do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 42,01 Eur od 27.03.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 43,- Eur od 27.04.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 33,68 Eur od 28.05.2019 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 657,- Eur od 28.06.2019 do zaplataenia a trovy konania vo výške 248,26 Eur alebo aby v tej istej lehote podala na Okresnom súde Banská Bystrica odpor proti platobnému rozkazu. Proti predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná písomným podaním zo dňa 11.02.2022 odpor s vecným odôvodnením, v ktorom uviedla, že podaný návrh na vydanie platobného rozkazu je podľa § 3 ods. 6 písm. b) a f) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní neprípustný. Uviedla, že v predmetnej veci ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok, ktorý sa javí ako sporný. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu poukázala na výzvu na zaplataenie pohľadávky zo dňa 13.12.2021, ku ktorej nie je pripojená doručka, len podací hárok, rovnako ako ani k listine oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020 nie je pripojená doručka. Žalobca teda podľa žalovanej nepreukázal, že sa ním odosielané listové zásielky dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu poukázala tiež na skutočnosť, že žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu neuvádza, akú sumu žalovaná doteraz uhradila a túto skutočnosť žiadnymi listinami ani nepreukázal, preto navrhla, aby sa súd zaoberal uvedenými skutočnosťami po stránke právnej a aby ich v priebehu konania skúmal tak, že vyzve žalobcu na preukázanie sumy, ktorú žalovaná doteraz uhradila a na preukázanie doručenia (prevzatia) listových zásielok žalovanej, ktoré obsahovali výzvu na zaplataenie pohľadávky zo dňa 13.12.2021 a oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020 predložením doručieniek. Na základe vyššie uvedeného žalovaná navrhla platobný rozkaz zrušiť a následne žalobu zamietnuť v rozsahu, v akom to vyplynie z vykonaného dokazovania. Pre prípad, že ju súd zaviazne na zaplataenie žalovanej sumy alebo jej časti naraz, žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu poukázala na skutočnosť, že sa nachádza v ťaživej sociálnej situácii, ktorá jej neumožňuje zaplatiť celú požadovanú sumu naraz - je ju schopná splácať v primeraných mesačných splátkach po 20 Eur. Zaplataenie celej žalovanej sumy alebo jej časti naraz by mohlo mať pre ňu negatívne ekonomické dôsledky, preto žiadala, aby jej súd v takom prípade povolil splátky, pričom uviedla, že hospodárske záujmy žalobcu by povolením splátok neboli nijako vážne dotknuté.

1.4 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobným rozkazom označil odpor žalovanej za neodôvodnený. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu neuviedla podľa žalobcu žiadne právne relevantné skutočnosti a svoje tvrdenia uvedené v odpore proti platobnému rozkazu žiadnym spôsobom nepreukázala. Svoje platobné povinnosti si riadne a včas neplnila, preto právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu - spoločnosť Intrum Slovakia, s .r. o. pohľadávku, ktorá je predmetom sporu. Oznámenie o postúpení pohľadávky vyhotovené podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka bolo žalovanej zaslané dňa 04.12.2020 na adresu, ktorú žalovaná uviedla v Zmluvách o poskytovaní verejných služieb, uzavretých s právnym predchodcom žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručené v súlade s článkom VII bod. 3 Všeobecných podmienok. Svoju aktívnu legitímáciu v spore preukazoval žalobca oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučene pod číslom zásielky RF252855473SK, na preukázanie ktorej skutočnosti predložil žalobca súdu podací hárok konštatujúci, že takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou je bežne akceptovateľný. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu navrhol, aby súd pokračoval v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci sa uskutočnili tri súdne pojednávania, a to dňa 14.06.2022, 12.07.2022 a 18.10.2022. Žalobca sa na pojednávania nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím vo veci bez svojej účasti, preto okresný súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vec prejednal bez prítomnosti žalobcu. V písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 05.09.2022, doplnenom podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.10.2022 žalobca uviedol, že v jeho vyjadrení zo dňa 11.07.2022 došlo pokiaľ ide o úrok z omeškania vo výške „5 % ročne zo sumy 33,68 Eur od 28.05.2029“ ku chybe v písaní - správne tam mal byť uvedený úrok z omeškania vo výške „5 % ročne zo sumy 33,68 Eur od 28.05.2019 do zaplataenia“, teda tak ako v žalobe. Žalobca v uvedenom vyjadrení zobral tiež žalobu čiastočne späť v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 657,- Eur od 28.06.2019 do 28.02.2021. Nový dátum počiatku úročenia žalobca odvodil od splatnosti poslednej splátky uvedenej v kúpnej zmluve č. 2390246768 zo dňa 04.02.2019. Po čiastočnom

späťvzati žaloby si žalobca v spore uplatnil úrok z omeškania nasledovne: „úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 2,16 Eur od 27.02.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 42,01 Eur od 27.03.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 43,00 Eur od 27.04.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 33,68 Eur od 28.05.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 657,00 Eur od 01.03.2021 do zaplatenia“.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. uzatvoril dňa 07.12.2018 so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bol program služieb O2 Fér na faktúru, číslo SIM karty 894210432221716946, telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX, doplnková služba O2 Cestovná poisťka PRE MŇA a extra balíček O2 Svetový roaming a dňa 04.02.2019 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom ďalšiu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bol program služieb O2 Fér na faktúru, číslo SIM karty 894210432221776722, telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX. Medzi právnym predchodcom žalobcu O2 Slovakia, s. r. o. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou boli tiež uzatvorené tri kúpne zmluvy. Dňa 07.12.2018 bola uzatvorená Kúpna zmluva č. 2381280488, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu telekomunikačné zariadenie (mobilný telefón) špecifikovaný v prílohe č. 1 zmluvy a záväzok kupujúceho dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu spôsobom dohodnutým v zmluve. Predmetom uvedenej kúpnej zmluvy bol mobilný telefón zn. Honor 8X 64GB čierny, IMEI: 868274046731933 za kúpnu cenu 290,- Eur. Kupujúca sa zaviazala uhradiť časť kúpnej ceny vo výške 2,- Eur v hotovosti pri prevzatí tovaru a zvyšnú časť kúpnej ceny vo forme 24 mesačných splátok po 12,- Eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 28.01.2019, každá ďalšia splátka k 28. dňu v mesiaci a posledná splátka bola splatná dňa 28.12.2020. Právny predchodca žalobcu O2 Slovakia, s. r. o. ako predávajúci a žalovaná ako kupujúca uzatvorili tiež dňa 14.12.2018 Kúpnu zmluvu č. 2381289958, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu telekomunikačné zariadenie (mobilný telefón) špecifikovaný v prílohe č. 1 zmluvy a záväzok kupujúceho dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu spôsobom dohodnutým v zmluve. Predmetom kúpnej zmluvy bol opäť mobilný telefón zn. Honor 8X 64GB čierny, IMEI: 867573041009018 za kúpnu cenu 290,- Eur. Kupujúca sa zaviazala uhradiť časť kúpnej ceny vo výške 2,- Eur v hotovosti pri prevzatí tovaru a zvyšnú časť kúpnej ceny vo forme 24 mesačných splátok po 12,- Eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 28.02.2019, každá ďalšia splátka k 28. dňu v mesiaci a posledná splátka bola splatná dňa 28.01.2021. Medzi právnym predchodcom žalobcu O2 Slovakia, s. r. o. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou bola dňa 04.02.2019 uzatvorená ďalšia Kúpna zmluva č. 2390246768, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu telekomunikačné zariadenie (mobilný telefón) špecifikovaný v prílohe č. 1 zmluvy a záväzok kupujúceho dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu spôsobom dohodnutým v zmluve. Predmetom kúpnej zmluvy bol mobilný telefón zn. Samsung J6 Plus DUOS šedý, IMEI: 352984105966211 za kúpnu cenu 218,- Eur. Kupujúca sa zaviazala uhradiť časť kúpnej ceny vo výške 2,- Eur v hotovosti pri prevzatí tovaru a zvyšnú časť kúpnej ceny vo forme 24 mesačných splátok po 9,- Eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 28.03.2019, každá ďalšia splátka k 28. dňu v mesiaci a posledná splátka bola splatná dňa 28.02.2021. Faktúrou č. 1530089506 splatnou dňa 26.02.2019 fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanej telekomunikačné služby a mesačnú platbu za zariadenie za zúčtovacie obdobie 08.01.2019 - 07.02.2019 v celkovej výške 32,16 Eur. Faktúrou č. 1320095702 splatnou dňa 26.03.2019 fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanej telekomunikačné služby a mesačnú platbu za zariadenie za zúčtovacie obdobie 08.02.2019 - 07.03.2019 v celkovej výške 42,01 Eur. Faktúrou č. 1320115161 splatnou dňa 26.04.2019 fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanej telekomunikačné služby a mesačnú platbu za zariadenie za zúčtovacie obdobie 08.03.2019 - 07.04.2019 v celkovej výške 59,- Eur. Faktúrou č. 1350127950 splatnou dňa 27.05.2019 fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanej telekomunikačné služby a mesačnú platbu za zariadenie za zúčtovacie obdobie 08.04.2019 - 07.05.2019 v celkovej výške 62,68 Eur. Faktúrou č. 1480180288 splatnou dňa 27.06.2019 fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanej platby za zariadenia za zúčtovacie obdobie 08.05.2019 - 07.06.2019 v celkovej výške 657,- Eur. Upomienkou zo dňa 08.03.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 32,16 Eur. Pokusom o zmier zo dňa 13.04.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 133,17 Eur s tým, že v prípade neuhradenia pohľadávky pristúpi k súdnemu vymáhaniu pohľadávky, čím sa dlžná suma navýši o úroky z omeškania a trovy súdneho konania a ukončí zmluvný vzťah so žalovanou. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že postúpil pohľadávky, ktoré má voči nej z neuhradených elektronických komunikačných

služieb na základe zmluvy o pripojení Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020 na žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej odoslané dňa 07.12.2020, o čom svedčí podací hárok ref. č. 87922981 (č. l. 133 spisu). Výzvou na zaplatenie - predžalobnou výzvou zo dňa 13.12.2021 žalobca oznámil žalovanej, že aktuálna výška dlžnej sumy predstavuje 1.023,69 Eur a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy v lehote do 23.12.2021. Výzva bola žalovanej odoslaná dňa 15.12.2021.

1.7 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ust. § 488, § 489, § 588, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), ďalej ust. § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 a 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len zákon č. 351/2011 Z. z.) v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných kúpnych zmlúv a zmlúv o poskytovaní verejných telekomunikačných služieb a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu dvoch zmlúv o poskytovaní verejných služieb (dňa 07.12.2018 a dňa 04.02.2019) v súlade s § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorých právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej elektronické komunikačné služby vrátane telekomunikačných služieb, ktoré sa zaviazala žalovaná riadne a včas zaplatiť. Zároveň medzi týmito zmluvnými stranami boli uzatvorené tri kúpne zmluvy (dňa 07.12.2018, dňa 14.12.2018 a dňa 04.02.2019), predmetom ktorých bola kúpa telekomunikačných zariadení (mobilných telefónov) žalovanou. Medzi stranami sporu tak vznikli záväzkové vzťahy podľa § 488 a § 489 Občianskeho zákonníka. Predmetné zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými, keďže boli uzatvorené medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom. Z uvedených dôvodov okresný súd aplikoval na právne vzťahy medzi stranami sporu ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.). Konštatoval, že právny predchodca žalobcu poskytnuté služby žalovanej vyfakturoval, avšak žalovaná faktúry v celom rozsahu neuhradila. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie namietala, že žalobca neuviedol ani nepreukázal akú sumu mu doteraz uhradila a že žalobca nepreukázal, že jej bola doručená výzva na zaplatenie a oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom sporu. Spochybnila tiež doručenie faktúr, a teda aj splatnosť žalobou uplatnenej pohľadávky žalobcu. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie tiež namietala, že predmetné spotrebiteľské zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, bez ich bližšieho určenia, pričom tieto nešpecifikoval ani právny zástupca žalovanej. V nadväznosti na námietky žalovanej pristúpil okresný súd ku kontrole obsahu zmlúv, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a dospel k záveru, že v obsahu zmlúv ani v obsahu Všeobecných podmienok nevzhladol žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Konštatoval, že žalobou uplatnený nárok nie je v zmysle § 54a a § 101 Občianskeho zákonníka premlčaný, keďže 3-ročná premlčacia doba plynie od splatnosti jednotlivých faktúr a nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 21.01.2022, je podľa okresného súdu zrejme, že k premlčaniu žalobou uplatneného nároku nedošlo. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca tým, že nepredložil doručky nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie pohľadávky zo dňa 13.12.2021 žalovanej, ku ktorej výzve existuje len podací hárok, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poznamenal, že zaslanie tzv. predžalobnej výzvy nie je povinnosťou žalobcu ani predpokladom, aby sa mohol obrátiť so svojím nárokom na súd. Pokiaľ žalovaná tiež namietala, že žalobca predložením doručky nepreukázal ani doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2020 žalovanej, okresný súd v odôvodnení odvolaním rozsudku uviedol, že žalobca hodnoverne listinne preukázal, že predmetná listina – oznámenie o postúpení pohľadávky bola doručovaná do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobca ako listinný dôkaz predložil súdu podací hárok č. EPH220706654 vyhotovený Slovenskou poštou, a. s., Banská Bystrica, z ktorého obsahu je zrejmy dátum doručovania - dňa 07.12.2020, adresa doručovania, ktorú uviedla žalovaná ako svoju adresu pre doručovanie v predmetných (vyššie uvedených) zmluvách, meno a priezvisko adresáta, ako aj referenčné číslo doručovanej zásielky 87922981 (č. l. 133 spisu) a z ktorého obsahu je dostatočne preukázané odoslanie konkrétnej doporučenej listovej zásielky („referenčné číslo zodpovedá číselnému kódu zásielky uvedenej v oznámení o postúpení pohľadávok na č. l. 132 spisu konkrétnej adresátke v čase, ktorý dátumovo zodpovedá datovaniu oznámenia o postúpení pohľadávok“). Predmetná listová zásielka bola ako doporučená odovzdaná poštovému úradu, ktorý má povinnosť doporučenú listovú zásielku odovzdanú mu odosielateľom na doručenie kvalifikovane adresátovi doručiť. Podľa okresného súdu je tak daný dôvodný záver, že touto doporučenou zásielkou bola žalovanej odosielaná práve predmetná písomnosť - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2020. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.05.2021, v ktorom Krajský súd v Banskej

Bystrici zaujal totožný postoj v otázke doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky a zároveň uviedol, že „upriamuje pozornosť na zásadu kontradiktórnosti sporového súdneho konania s poukazom na dôkaznú povinnosť vyplývajúcu stranám sporového konania z čl. 8 Základných princípov CSP v spojení s § 153 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sú strany sporu povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Žalobca si v konaní splnil dôkaznú povinnosť a povinnosť preukázania svojich skutkových a právnych tvrdení a predložil relevantné skutkové dôkazy. Bolo potom na protistrane - teda žalovanej, aby produkovala relevantné prostriedky procesnej obrany voči žalobcom produkovaným prostriedkom procesného útoku za účelom ich vyvrátenia, resp. spochybnenia. Pokiaľ zostali tvrdenia žalovanej len v rovine ničím nepodložených tvrdení o tom, že jej doporučená listinná zásielka pôvodného veriteľa doručená nebola, bolo na nej, aby svoje tvrdenia aj hodnoverne v spore preukázala. Žiadny dôkaz vyvracajúci dôkaz predložený žalobcom v spore žalovaná neprodukovala, a teda žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátila dôkaz predložený žalobcom. Žalovaná v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala z akého relevantného dôvodu by sa daná listina odovzdaná na prepravu poštovému úradu ako doporučená listová zásielka nemala dostať do jej dispozície na adrese jej trvalého bydliska v danom čase. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že predmetnú zásielku v danom čase na danej adrese nemohla z objektívnych príčin prevziať. Ohľadom svojich tvrdení, že sa jej písomnosť nedostala do dispozícinej sféry žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie neprodukovala žiadny dôkaz, a teda neuniesla v konaní pred súdom prvej inštancie dôkazné bremeno.“

1.8 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ žalovaná argumentovala tým, že žalobca v žalobe neuvádza, akú sumu doteraz uhradila a túto skutočnosť žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázal, takéto tvrdenie žalovanej nemožno považovať za účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu, nakoľko žalovaná nespochybňovala, že by žalobou uplatnená suma nebola správna a ani nerozporovala, že pohľadávka žalobcu mala byť uplatnená v inej ako žalovanej výške, napríklad z dôvodu realizovaných úhrad zo strany žalovanej. Konštatoval, že žalobca si uplatnil pohľadávku titulom neuhradených súm za poskytnuté služby a tovar, nie za služby a tovar, ktoré boli zaplatené, preto ak sa žalovaná domnieva, že žalovaná suma nebola uplatnená správne, bolo jej povinnosťou splniť si ku svojim skutkovým tvrdeniam aj dôkaznú povinnosť a túto skutočnosť preukázať príslušnými dôkazmi.

1.9 Pokiaľ žalovaná ďalej namietala, že faktúry, od ktorých žalobca odvodil žalobou uplatnený nárok, jej neboli doručené, teda nie sú splatné, preto s ich úhradou nie je v omeškaní, a teda žalobcovi nič nedlhuje, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca doručoval žalovanej faktúry v súlade s čl. 17 VP a že doručenie faktúr žalovanej nevie preukázať listinným dôkazom (napr. doručenkou), sa mu uvedená obrana žalovanej založená na tvrdeniach o nedoručení faktúr javí ako účelová. Konštatoval, že z výpisu platieb žalovanej (č. I. 187 spisu) vyplýva, že žalovaná nepochybne uhrádzala faktúry predchádzajúce faktúram, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok, ktoré faktúry z časového hľadiska súvisia s predmetnými zmluvami o poskytovaní verejných služieb a s kúpnyimi zmluvami, pričom na základe týchto faktúr žalovaná uhradila žalobcovi päť platieb v hotovosti spolu v sume 58,37 Eur (dňa 04.02.2019, 24.01.2019 - dvakrát, 14.12.2018 a 07.12.2018). Avšak aj v prípade, ak by faktúry žalovanej neboli doručené, z článku 7.5 Všeobecných podmienok, ktorý sa vzťahuje na prípady nedoručenia faktúr podľa okresného súdu vyplýva, že „v prípade, že faktúra nebude účastníkovi prístupná elektronicky v zmysle čl. 7.4 týchto Všeobecných podmienok alebo doručená v lehote do 15 pracovných dní odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia, je účastník povinný túto skutočnosť oznámiť poskytovateľovi, na základe čoho bude účastníkovi bezplatne vystavený odpis faktúry. V prípade neoznámenia tejto skutočnosti sa faktúra považuje za doručení 15. pracovný deň odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia“. Ak by teda žalovanej aj neboli doručené sporné faktúry, jej povinnosťou bolo túto skutočnosť spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. oznámiť, na základe čoho by jej bol bezplatne vystavený odpis faktúry/faktúr. Všeobecné podmienky pritom pamätajú aj na prípady, že účastník, v tomto prípade žalovaná, takúto skutočnosť (nedoručenie faktúry) poskytovateľovi neoznámil. V takom prípade sa faktúra považuje za doručení 15. pracovný deň odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia. Zúčtovacie obdobie je pritom uvedené v každej zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktoré žalovaná s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila a podpísala a v oboch prípadoch bolo zúčtovacie obdobie vymedzené nasledovne: „8. - 7. deň v mesiaci“. Po skončení každého zúčtovacieho obdobia poskytovateľ vystavuje za príslušné zúčtovacie obdobie faktúru, ktorou vyúčtuje cenu za poskytnutú službu a teda je zjavné, že po skončení zúčtovacieho obdobia vzniká účastníkovi povinnosť plniť záväzok zo zmluvy a uhradiť cenu za poskytnuté služby, čo muselo byť

žalovanej známe, keďže v predchádzajúcom období si svoje záväzky vyplývajúce z predmetných zmlúv plnila.

1.10 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, keďže neuhradila cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby na základe vystavených faktúr, a to faktúry č. 1530089506 splatnej dňa 26.02.2019 v rozsahu sumy 2,16 Eur, faktúry č. 1320115161 splatnej dňa 26.04.2019 v rozsahu sumy 43,- Eur, faktúry č. 1350127950 splatnej dňa 27.05.2019 v rozsahu sumy 33,68 Eur, faktúry č. 1320095702 splatnej dňa 26.03.2019 v rozsahu sumy 42,01 Eur, ako aj zostávajúce splátky kúpnej ceny dodaných telekomunikačných zariadení (mobilných telefónov) vyúčtované faktúrou č. 1480180288 splatnou dňa 27.06.2019 vo výške 657,- Eur, preto žalobcom uplatnený nárok vo výške 777,85 Eur považoval za dôvodný a žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaná odvolala a v odvolaní uviedla, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaná v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie z toho dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod uplatnený žalovanou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod uplatnený žalovanou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod uplatnený žalovanou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP). Žalovaná v odvolaní zrekapitulovala čo bolo predmetom Kúpnej zmluvy č. 2381280488 zo dňa 07.12.2018, Kúpnej zmluvy č. 2381289958 zo dňa 14.12.2018 a Kúpnej zmluvy č. 2390246768 zo dňa 04.02.2019. Poukázala na čl. 8 „Spoločné ustanovenia“, bod 3 Kúpnej zmluvy č. 2381280488 zo dňa 07.12.2018, Kúpnej zmluvy č. 2381289958 zo dňa 14.12.2018 a Kúpnej zmluvy č. 2390246768 zo dňa 04.02.2019, kde sa uvádza, že „predávajúci a kupujúci sa dohodli, že kupujúci bude mesačný poplatok za službu mesačná platba za zariadenie uhrádzať prostredníctvom O2 faktúry, v ktorej predávajúci kupujúcemu účtuje poplatky za služby elektronických komunikácií, poskytované na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej medzi predávajúcim a kupujúcim. Splátka je uhradená v deň jej pripísania na bankový účet uvedený v O2 faktúre. Ako variabilný symbol je kupujúci povinný uviesť číslo uvedené v O2 faktúre. Neuvedenie variabilného symbolu sa považuje za nezaplatenie splátky so všetkými dôsledkami“. V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že v konaní pred súdom prvej inštancie namietala, že zo strany žalobcu jej neboli doručené faktúry, ktoré sú v zmysle čl. 8 „Spoločné ustanovenia“, bod 3 predmetných kúpnych zmlúv podkladom na vykonanie úhrady splátok kúpnej ceny za jednotlivé mobilné zariadenia, nakoľko podľa čl. 8 „Spoločné ustanovenia“, bod 3 predmetných kúpnych zmlúv bola povinná uhrádzať splátky kúpnej ceny za jednotlivé mobilné zariadenia podľa právnych predchodcom žalobcu vystavených faktúr, na účet žalobcu a pod variabilným symbolom uvedeným v jednotlivých faktúrach s tým, že neuvedenie variabilného symbolu žalovanou (čím sa rozumie aj nesprávne uvedenie variabilného symbolu) sa považuje za nezaplatenie splátky. Žalovaná v odvolaní uviedla, že právnomu predchodcovi žalobcu sa zaviazala uhradiť kúpne ceny za mobilné zariadenia, avšak vzhľadom na nedoručenie faktúr, ktoré sú podkladom na úhradu jednotlivých splátok kúpnej ceny za jednotlivé mobilné zariadenia, nie je v omeškaní so splátkami („minimálne nebola v omeškaní s jednotlivými splátkami ku dňu podania žaloby“), a preto je žalobcom podaná žaloba podľa žalovanej nedôvodná a podaná predčasne. Žalovaná v odvolaní vyjadrila nesúhlas s právnym záverom súdu prvej inštancie, v rámci ktorého sa súd prvej inštancie s jej námietkou týkajúcou sa nedoručenia faktúr v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysporiadal tak, že uviedol, že „žalobca doručoval žalovanej faktúry v súlade s čl. 17 Všeobecných podmienok aj keď doručenie faktúr nevie preukázať listinným dôkazom“, pričom tvrdenie žalovanej o nedoručení faktúr žalobcom považoval súd prvej inštancie za účelové, ktorý záver o účelovosti obrany žalovanej odôvodnil tým, že žalovaná uhradila žalobcovi v predchádzajúcom období v hotovosti päť platieb spolu v sume 58,37 Eur. V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že nesúhlasí s takýmto záverom a s právnym názorom súdu prvej inštancie, pretože nemá základ vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel podľa žalovanej k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedla, že žalobca odôvodnil dôvodnosť podanej žaloby neuhradením konkrétnych faktúr žalovanou, ktoré faktúry sú podkladom záväzku žalovanej uhradiť žalobcovi žalovanú sumu tvrdiac, že právny predchodca žalobcu tieto faktúry žalovanej doručil, s čím žalovaná vyjadrila v odvolaní nesúhlas argumentujúc tým, že predmetné faktúry, z ktorých vychádza nárok žalobcu uplatnený v žalobe, jej

zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli doručené. Žalovaná poukázala pritom v odvolaní na ust. § 132 a ust. § 150 CSP, v zmysle ktorých má každá zo strán sporu povinnosť pravdivo a úplne uviesť svoje skutkové tvrdenia, pričom má tiež povinnosť tieto svoje tvrdenia podoprieť pripojenými a označenými dôkazmi, ktoré tieto tvrdenia preukazujú. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie podľa žalovanej vyplynulo, že tvrdenia žalobcu o doručení faktúr, na základe ktorých malo dôjsť k záväzku žalovanej uhradiť žalobcovi žalovanú sumu, sú nepravdivé a nie sú podložené žiadnymi dôkazmi, čo podľa žalovanej znamená, že účinne poprela skutkové tvrdenia žalobcu. Je preto podľa žalovanej potrebné dospieť k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že právny predchodca žalobcu žalovanej predmetné faktúry doručil. Právny záver súdu prvej inštancie o tom, že právny predchodcu žalobcu jej v súlade s čl. 17 Všeobecných podmienok doručil faktúry, aj keď žalobca doručenie týchto faktúr žalovanej nevie preukázať žiadnym listinným dôkazom, je podľa žalovanej v rozpore s vykonaným dokazovaním, pretože tento záver súdu prvej inštancie nie je podopretý žiadnym dôkazom, ktorý by preukazoval doručenie faktúr žalovanej právnym predchodcom žalobcu. V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že sa nestotožňuje ani so záverom a s právnym názorom súdu prvej inštancie o účelovosti jej tvrdení. Ani tento záver a právny názor súdu prvej inštancie nie je podľa žalovanej ničím podložený; súd prvej inštancie ho podľa žalovanej nijako neodôvodnil, nevychádza z vykonaného dokazovania „a je popretím práva žalovanej na popretie skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 CSP, ktoré právo jej priznáva zákon“. V nadväznosti na uvedené žalovaná v odvolaní uviedla, že úhrada predošlých faktúr právnemu predchodcovi žalobcu, ktoré predchádzali žalovaným faktúram, a to piatimi platbami v celkovej sume 58,37 Eur, preukazuje len to, že faktúry, na podklade ktorých vykonala právnemu predchodcovi úhrady sa dostali do jej dispozičnej sféry, teda mala podklad na úhradu v nich uvedených súm, tvoriacich predmet jej záväzkov, ktoré si splnila.

2.1 Žalovaná v odvolaní ďalej uviedla, že sa nestotožňuje ani s tým názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že tvrdenie žalovanej o nedoručení predmetných faktúr považuje za účelové aj z toho dôvodu, že z čl. 7.5 Všeobecných podmienok vyplýva, že „v prípade, že faktúra nebude účastníkovi sprístupnená elektronicky v zmysle čl. 7.4 týchto Všeobecných podmienok alebo doručená v lehote 15. pracovných dní odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia, je účastník povinný túto skutočnosť oznámiť poskytovateľovi, na základe čoho bude účastníkovi bezplatne vystavený odpis faktúry. V prípade neoznámenia tejto skutočnosti, sa faktúra považuje za doručenú 15. pracovný deň odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia“. Na základe uvedeného čl. 7.5 Všeobecných podmienok dospel potom súd prvej inštancie k záveru, že ak aj neboli predmetné faktúry právnym predchodcom žalobcu žalovanej doručené, žalovaná bola povinná túto skutočnosť právnemu predchodcovi žalobcu oznámiť a ak tak neurobila, faktúry, na neuhradení ktorých je založený nárok uplatnený podanou žalobou, sa považujú za doručené 15. pracovný deň odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia (ktoré je podľa zmlúv 8. – 7. deň v mesiaci)“. V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že čl. 7.5 Všeobecných podmienok, s ktorými Všeobecnými podmienkami ju žalobca, resp. jeho právny predchodca neoboznámil je neprijateľnou a preto neplatnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 Občianskeho zákonníka, nakoľko jej ako spotrebiteľovi ukladá povinnosti, ktoré má znášať žalobca, resp. jeho právny predchodca ako dodávateľ a prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa, aj keď by ho mal znášať dodávateľ.

2.2 Vo vzťahu k výroku o trovách konania žalovaná v odvolaní uviedla, že procesné zavinenie na zastavení konania (výrok I.) nemožno pripočítvať na vrub žalovanej. Uviedla, že žalobca počas konania pred súdom prvej inštancie viackrát menil žalobu a nakoniec na základe viacerých výziev zo strany súdu prvej inštancie svojim posledným podaním definitívne upravil žalobu tak, že v časti zobral žalobu späť bez zavinenia žalovanej, pričom tak urobil napriek tomu, že sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 a nasl. CSP. Aj keď tieto skutočnosti majú podstatný význam pre rozhodovanie o trovách konania, súd prvej inštancie na ne pri rozhodovaní o trovách konania neprihliadol, vôbec sa s nimi nevysporiadal a „nekriticky priznal žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, keď navyše bez dôvodu a odôvodnenia nepričítal žalobcovi ani zavinenie na procesnom zastavení časti konania“.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že s odvolaním žalovanej nesúhlasí, pokladá ho za účelové, neopodstatnené, s chýbajúcou oporou v skutkovom a v právnom stave. Má za to, že súd prvej inštancie vec správne právne a skutkovo posúdil a vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku správne zaviazal žalovanú na zaplatenie pohľadávky uplatňovanej žalobcom. Žalovaná v odvolaní neuvádza

žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku II., ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 777,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 %, špecifikovaným vo výroku II. odvolaním napadnutého rozsudku, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh a v súvisiacom výroku III. o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil; vo výroku I., ktorým okresný súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 657,- Eur od 28. 06. 2019 do 28. 02. 2021 zastavil, rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok subsumovaných žalovanou v odvolaní pod odvolacie dôvody uplatnené v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

6. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

7. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

8. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

9. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z. z.“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

10. Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z., účastník je povinný
a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

11. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

12. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

13. Po prejednaní odvolania žalovanej odvolací súd uvádza, že podstatou odvolacej argumentácie žalovanej založenej na odvolacích dôvodoch uplatnených žalovanou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d),

f) a h) CSP je nesúhlas žalovanej so záverom súdu prvej inštancie o doručení faktúr tvoriacich podklad predmetu sporu žalovanej a o účelovosti tvrdenia žalovanej, že „jej faktúry, z ktorých vychádza žalobou uplatnený nárok neboli doručené, a preto nemôžu byť splatné, v dôsledku ktorej skutočnosti jej nemohol vzniknúť voči žalobcovi žiadny dlh“.

14. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie považoval žalobou uplatnený nárok žalobcu po čiastočnom späťvzatí žaloby v časti týkajúcej sa úroku z omeškania za dôvodný. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje z nasledovných dôvodov: Žalovanej aj keď má postavenie spotrebiteľa, vyplývajú z každého právneho vzťahu, do ktorého vstupuje nielen práva, ale aj povinnosti, vo vzťahu ku ktorým platí rovnako ako v každom inom právnom vzťahu zásada: „právo patrí bdelym“ („vigilantibus iura scripta sunt“). V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na čl. 8 (bod 3) predmetných kúpnych zmlúv, označený ako „Spoločné ustanovenia“, z ktorého znenia vyplýva, že mesačný poplatok za službu „mesačná platba za zariadenie“ sa bude uhrádzať prostredníctvom O2 faktúry, v ktorej predávajúci kupujúcemu účtuje poplatky za služby elektronických komunikácií poskytované na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, uzatvorenej medzi predávajúcim a kupujúcim“, tak žalovaná v rámci uvedeného tvrdenia opomenula skutočnosť, že v Zmluvách o poskytovaní verejných služieb, ktoré uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu dňa 07. 12. 2018 a dňa 04. 02. 2019, je v čl. 6 obsiahnutá dohoda zmluvných strán na elektronickom zasielaní faktúr. Neobstojí preto odvolacia námietka žalovanej, spochybňujúca právny záver súdu prvej inštancie, uvedený v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku (konkrétne v odseku 64. odôvodnenia) o tom, že bez ohľadu na to, že žalobca nevie preukázať doručenie faktúr listinným dôkazom – napr. doručenkou, sa obrana žalovanej založená na tvrdení žalovanej o nedoručení faktúr javí ako účelová, pretože pokiaľ právny predchodca žalobcu doručoval žalovanej v zmysle čl. 6 predmetných zmlúv o poskytovaní verejných služieb, uzatvorených so žalovanou, faktúry elektronicky, žalobca logicky nemôže žiadnym dôkazom vo forme doručeníek disponovať, a teda doručenky ako dôkaz preukazujúci doručenie faktúr žalovanej, nemôže objektívne súdu predložiť. Pokiaľ sa teda zmluvné strany predmetných zmlúv o poskytovaní verejných služieb (a v zmysle čl. 8 bod 3 predmetných kúpnych zmlúv aj zmluvné strany predmetných kúpnych zmlúv), ktorými sú právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodli na elektronickom doručovaní faktúr, je plne opodstatnená argumentácia súdu prvej inštancie poukazujúca na čl. 7.4 a čl. 7.5 Všeobecných podmienok, ktoré články Všeobecných podmienok nemožno považovať vzhľadom na dohodu zmluvných strán o elektronickom doručovaní faktúr, za neprijateľné zmluvné podmienky, tak ako to tvrdí žalovaná v odvolaní. Z uvedeného je zrejmé, že ak Všeobecné podmienky tvoriace neoddeliteľnú súčasť Zmlúv o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07. 12. 2018 a zo dňa 04. 02. 2019, ktoré zmluvy žalovaná v rámci prejavu svojej vôle podpísala, obsahujú dojednanie obsiahnuté v čl. 7.5 Všeobecných podmienok, že „v prípade, že faktúra nebude účastníkovi (v tomto prípade žalovanej) sprístupnená elektronicky v zmysle článku 7.4 týchto Všeobecných podmienok, alebo doručená v lehote 15. pracovných dní odo dňa ukončenia zúčtovacieho obdobia, je účastník povinný túto skutočnosť oznámiť poskytovateľovi, na základe čoho bude účastníkovi bezplatne vystavený odpis faktúry. V prípade neoznámenia tejto skutočnosti sa faktúra považuje za doručeníu 15. pracovný deň odo ukončenia zúčtovacieho obdobia“, tak bolo na žalovanej, aby vedomá si svojich povinností vyplývajúcich zo zmlúv o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07. 12. 2018 a zo dňa 04. 02. 2019 a kúpnych zmlúv zo dňa 07. 12. 2018, dňa 14. 12. 2018 a dňa 04. 02. 2019, venovala pozornosť tomu, či jej boli faktúry elektronicky doručené alebo nie a v závislosti od zistenia týkajúceho sa tejto skutočnosti, aby ďalej v zmysle vyššie citovaného čl. 7.5 Všeobecných podmienok konała. Pokiaľ žalovaná doručeníu faktúr včas nevenovala potrebnú pozornosť a následne nevenovala pozornosť riadnemu plneniu si zmluvných povinností, neobstojí argumentácia žalovanej o neexistencii jej dlhu voči žalobcovi založená na tvrdení, že jej faktúry, ktorými jej právny predchodca žalobcu vyúčtoval poskytnuté služby a mesačné platby za telekomunikačné zariadenia (čl. 8, bod 3 kúpnych zmlúv) neboli doručené, čo znamená, že odvolacia argumentácia žalovanej o nedoručení faktúr právnym predchodcom žalobcu a záveru súdu prvej inštancie o účelovosti jej tvrdenia o nedoručení predmetných faktúr, je neopodstatnená.

15. Rovnako nemožno považovať za opodstatnenú ani odvolaciu argumentáciu žalovanej týkajúcu sa trov prvoinštančného konania, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania nezohľadnil skutočnosť, že žalobca v časti, v ktorej zobral žalobu čiastočne späť procesne zavinił čiastočné zastavenie konaniam (premietnuté do výroku I. rozsudku), pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť len v časti uplatneného nevyčísleného úroku z omeškania, ktorý ako nevyčíslený (nekapitalizovaný) úrok z omeškania nemal vplyv na výšku uplatnenej pohľadávky tvoriacej podklad

pre výpočet trov konania, čo znamená, že čiastočné zastavenie konania nemá vplyv na určenie výšky trov konania, čo ďalej znamená, že nebol daný dôvod, aby súd prvej inštancie na uvedené čiastočné späťvzatie žaloby pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania prihliadal tak, že by mal na rozhodnutie o trovách konania okrem ust. § 255 CSP aplikovať aj ust. § 256 ods. 1 CSP.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III., tak ako je vyššie uvedené, podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že ani argumentácia žalovanej týkajúca sa variabilného symbolu vo faktúrach neobstojí, pretože je zaužívanou praxou, že variabilný symbol je nemenný, to znamená, že v každej jednotlivéj faktúre, ktorou sú vyúčtované poskytnuté verejné služby v zmysle zákona o elektronických komunikáciách je variabilný symbol viažúci sa ku konkrétnemu zmluvnému vzťahu rovnaký.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 262 ods. 2 CSP tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým rozhodne súd prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.